

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡ್ದೇವೆ. ಇದು ಸೋಮಾಲಿಯಾದವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರಲ್ಲ. ಅವರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲರೂ ಅಭಿ. ‘ಹಿಜಾಬ್’ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಈ ಬಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ನಿಷ್ಟಳವಾಗತೊಡಗಿದವು.

ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಸ್ತಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೋಬ್ಜು ಕಂದುಬಣ್ಣದ ವ್ಯೇದ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ. ನಾನು ಎಮ್ಜೆನ್‌ನಿ ರೂಪಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಹ್ಯಾದರ್ಯಾಫಾತಕ್ಕ ಒಳಗಾದ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ ಒಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮಾಲಿಯಾದವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಹ್ಯಾದರ್ಯಾಫಾತ ಆದಾಗ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞರ ಇದ್ದರೂ ‘ಟೊ ಮಚ್’ ಥೀವರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯೇದ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲದಕಡ್ಡು ‘ಟೊ ಮಚ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ತಿತ್ವದ ಅವರು ಬಂದತಕ್ಷಣ ‘ಅನದರ್’ ಟೊ ಮಚ್’ ಕರ್ಮಿಗ್’ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ತುಂಬಾ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದಾಗು, ಒಬ್ಬ ಪೇವೆಂಟ್ ಬಂದು ಬೇಲ್ ಮಾಡಿದ. ತಕ್ಷಣವೇ ‘ಅನದರ್’ ಟೊ ಮಚ್’ ಎನ್ನುವ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಬಂತು. ನಾನು ಬಿಳಿಯರ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಬಿಟ್ಟೇನೋ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇಂಥ ಫಂಟನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ ಬರೆಯದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಳಿ. ರೇಸೆಸ್‌ನ್ನ ಅಂಡರ್ ಟೋನ್‌ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಹೋಬಿಯಾ ಸೇ. 11 ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಲುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಷ್ಟಿಪ್‌ ಪ್ರೋಲಿಟಿಕಲ್‌ ಅಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ನಿರ್ವೇಧವೂ ಒಂದು. ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸಂಗಿತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸೂಕ್ತವೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಲಂಪಟೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಗಂಡಸರು ಇರುವುದೇ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೆಂಗಸರೂ ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯೇಹಕ್ಕಿಕ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

‘ಹಿಜಾಬ್’ ವಲಸ್‌ಗಾರನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ರೂಪ್‌ಗೊಂಡಿರುವ ಕಾದಂಬರಿ. ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ನಾವು ಪ್ರಯೋತ್ತ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಮಗಿಂತಲೂ ತಡವಾಗಿ ಬಂದವರ ಸಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅಭ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲುವ ಪ್ರಯೋತ್ತ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲರೂ ವಲಸಿಗರೇ.

ಬೇರುಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒನ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ತಳಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಮುಟ್ಟಿತ್ತವೆ. ಇದು ದುರ್ದಿಷ್ಟಕರ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವವೇ ಅಮೆರಿಕ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಒಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಈ ಸಂಕ್ರಮಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಹೋಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬೇಕು. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವವರ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

● ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನಃಷಿತಿ ಯಾವ ಬಗೆಯಾದು?